

O KELESHI

Isi akana shtar phrala. Thagareske chhave. Dobre, ama ekh si zivilo. Phena leske „zivileya“. I gele andar o kwri, dikhna manushes sviinde pes ko giv. Kova..., shukar. Phenla:

– A be, bache! Ame nashti te seinas ekh dekaros giv?

– Ami te keras be, mo phral !

Lile, seinde peske ekh dekari than, alinch. Barilo o alinch. Ando alinch achhilo o giv. Dobre, ama kukninela ekh benk, kato del ekh bresh upre, ekh bresh tele.

Gele, dikhle po alinch. Ekh bokoli si chhindi. Ova gelo.

– Mo phral! Tu zhansa, chi amare alidzhestar chorna!

– A, be!

– Chorna, be!

– Mi te zhav bare te pazinav!

Gelo o baro phral. Beshla, beshla, zasoola peske. O beng avela. Odova pala chhinela peske. Yavin ushtela, zhala peske.

– So keren, be?

– Ake so kerava! Beshtyom, zasutyom! – phenla.

O vtoro phenla:

– Me ka dzhav! Tu nashti!

I ov zhala. Li ov zasuto. O treto phenela:

– Li me ka dzhav!

Gelo othe. Hala. Pherdya pi zhebe barentsa. Thovdyas anglal peste o kayve. Alavdyas ekh baro zhopta. Chhiela akate, chhiela okote, nashti te sovel. Taman zadreminela, goninela les o karamba. Zhangalyovela. Dikhela – „hoop“, okova ushtela, o baro voshteskoro. Okova inklistilo iz palal. „Tup“.

– Dav te daya bulya! Tu li chordyan amaro giv? Akana ka astarav tut!

Phandela leske vasta. Ingalela les khere.

– Bache! Ala akana! Ake kon chorela amaro giv!

Ekh usht upre, ekh chalaybe. Kola amare phrala phena:

– Brey, savo si kava manush? Sao si kava zveros?

Gele te vikinen manushen te dikhen les. Thagares vikinde. Zhala ov, wrtinela pes ogoral akaleste. Chhiela pi ratnyaga. So peli i ratnyaga, liyas la okova peske.